

قانون پیشنهادی زکات بر اساس فقه حکومتی و مالیه عمومی اسلام

عباس کعبی نسب / استادیار گروه حقوق مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی ره

rajaee95@chmail.ir

سید محمد کاظم رجایی / دانشیار گروه اقتصاد مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی ره

rabiee14@yahoo.com

محمد ربیعی / دکتری حقوق عمومی از دانشگاه تهران

meysamnemati58@yahoo.com

میثم نعمتی / دکتری حقوق عمومی مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی ره

دریافت: ۱۳۹۷/۰۲/۱۰ - پذیرش: ۱۳۹۷/۰۶/۲۱

چکیده

زکات در فقه، میزان مشخصی از اموال اغњیاست که با شرایطی برای تحقق برخی اهداف و مصالح جامعه، مطابق اولویت‌هایی مشخص به صلاحیت ولی‌امر هزینه می‌گردد. در آبان ماه ۱۳۹۰ قانون زکات جمهوری اسلامی ایران در ۷ ماده به تصویب مجلس شورای اسلامی و تأیید شورای نگهبان رسید. قانون فعلی، فاقد رویکرد مالیه عمومی و با تکیه بر فقه فردی به دنبال تشویق و احیای زکات است. این قانون از حیث روشی، ساختاری و محتوایی، با ضعف‌هایی مواجه است. وضع یک قانون جامع، کامل و متقن، الزاماتی دارد. قانون پیشنهادی جامع و متقن زکات، بایستی افزون بر توجه به قواعد فقه حکومتی و اصول حاکمیتی باب زکات، اصول مالیه عمومی و اهداف خاص فرهنگی - اجتماعی، اقتصادی یا سیاسی - امنیتی مورد توجه شارع در وضع زکات را نیز مورد توجه قرار دهد. تحقیق حاضر با روش استنباط نظریه اقتصاد اسلامی و با رویکرد مالیه عمومی در اسلام، ضمن تبیین الزامات فقهی حکومتی و الزامات ناشی از اهداف تشریع زکات، قانون پیشنهادی را در دوازده ماده ارائه می‌کند.

کلیدواژه‌ها: زکات، قانون زکات، مالیه عمومی، فقه حکومتی.

طبقه‌بندی JEI: E6, E62, E4

مقدمه

پس از تشکیل حکومت اسلامی در مدینه، قانون زکات با نزول آیه شریفه «خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيْهِمْ بِهَا...» (توبه: ۱۰۳) وضع شد. ابتدا پرداخت زکات فطره در رمضان سال دوم هجری در مدینه واجب شد و پیامبر اکرم ﷺ دستور داد مردم را از این حکم آگاه سازند (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۳، ص ۴۹۷، ح ۲). پس از یک سال نیز فرمان داد که زکات را بپردازنند (قرائتی، ۱۳۸۸، ص ۱۳۷). البته آنچه در مدینه واجب شد، آن زکاتی است که دارای نصاب و مقدار خاص است؛ و گرنه اصل زکات در مکه واجب بوده است (ابن کثیر، ۱۴۰۱ق، ج ۷، ص ۱۵۱). در سال نهم با تثیت پایه‌های حکومت اسلام و تشکیل جامعه مسلمانان، بیت‌المال تأسیس و زکات با برنامه‌ای منظم استقرار یافت (مکارم، ۱۳۸۷، ج ۱۴، ص ۱۹۷).

زکات و سایر انفاقات، توسط مأموران پیامبر اکرم ﷺ و امیر المؤمنین ﷺ جمع‌آوری می‌گردید (علوی، ۱۳۷۶، ص ۲۶) و تا زمان امام سجاد علیه السلام سجاد علیه السلام بین جامعه شیعه و اهل سنت در پرداخت زکات، تمایزی وجود نداشت. پس از آن، میان پیروان اهل‌بیت علیه السلام هیئت مستقلی یافت و ائمه معصومین علیه السلام دستور العمل هایی را در مورد دریافت و مصرف زکات ارائه نمودند (اخلاقی و صفری فروشانی، ۱۳۹۳، ص ۲۰۰-۲۰۱). صادقین علیه السلام تقسیم زکات را غالباً بر عهده خود افراد می‌گذاشتند. به مرور، نهاد و کالت امامان شیعه استقرار پیدا کرد و از زمان امام کاظم علیه السلام این شبکه گسترش و سازمان یافت و زکات نیز توسط همین شبکه طبق دستور امام علیه السلام دریافت و در موارد لازم مصرف می‌شد (اخلاقی و صفری فروشانی، ۱۳۹۳، ص ۲۰۵-۲۰۹). برخی منابع، از کثرت وجوهات شرعی که در غیبت صغیری از طریق وکلا و ناییان برای امام زمان علیه السلام می‌رسید، خبر داده‌اند (امین، ۱۴۰۳ق، ج ۶، ص ۳۷۸).

در دوران حضور، وکلا فرایض مالی را سازمان‌دهی می‌کردند و نیازمندان جامعه شیعه را تحت پوشش حمایتی خود قرار می‌دادند. در دوره غیبت صغیری، فرایض مالی زیر نظر امام علیه السلام در موارد لازم مصرف می‌شد. با درگذشت آخرين نایب خاص در اين دوره، وکلا ضمیم متوقف کردن فعالیت‌های خود، از جمع‌آوری خمس و وجوهات امتساع وزیبدند (طوسی، ۱۳۹۸ق، ص ۲۵۵). با گذشت زمان و احساس نیاز به تدبیر امور شیعیان، وجوهات و زکات به فقهاء و علماء ارجاع شد. این امر در اوایل شکل‌گیری روحانیت شیعه به صورت پنهانی انجام می‌گرفت و سرانجام علنی شد (اخلاقی، ۱۳۸۴، ص ۱۷۷).

زکات یکی از عناصر مالیه عمومی اسلام و تحت ضوابط آن قرار دارد. قرآن کریم در مصارف زکات، سهمی برای عاملین و سهمی به عنوان «فی سبیل الله» مقرر فرموده است. مفهوم عام «فی سبیل الله»، تمامی امور عام‌المنفعه را - که از جمله وظایف حاکمیت است - شامل می‌گردد.

جمهوری اسلامی ایران تا آبان ماه ۱۳۹۰ که قانون زکات در ۷ ماده به تصویب مجلس شورای اسلامی و تأیید شورای نگهبان رسید، فاقد قانون زکات بود. پیش از این در مقاله‌ای با عنوان «تقد و بررسی قانون زکات و ارائه راهکارهای اصلاحی» (رجائی و نعمتی، ۱۳۹۷) قانون مذبور نقد و بررسی شد. پرسش اصلی این است که قانون

مطلوب چه قانونی است؛ چه الزاماتی دارد و چه اهدافی را باید دنبال کند؟ تحقیق حاضر با روش استنباط نظریه اقتصاد اسلامی (د.ک: رجائی و خطبی، ۱۳۹۶) و با رویکرد مالیه عمومی در اسلام، ضمن تبیین الزامات فقهی حکومتی و الزامات ناشی از اهداف تشریع زکات، قانون پیشنهادی را در دوازده ماده ارائه می‌کند.

۱. پیشینه

اصلی‌ترین منبع بحث زکات، کتاب و سنت است. قرآن کریم زکات مصطلح را با واژه‌های «زکات»، «صدقة»، «إنفاق» و «طعام» بیان کرده و از مطلق زکات با لفظ صدقه یاد نموده است. در مقابل، زکات را به علت پاک‌کننده و ترکیه کننده بودنش، صدقه نامیده‌اند. در بسیاری از سوره‌ها، کلمه «زکات» به کار برده شده، که منظور از آن همان انفاق است (رجائی، ۱۳۸۱، ص ۱۸۶). قرآن کریم تصريح می‌کند که اگر مؤمنان حاکمیت پیدا کنند، اقامه نماز کرده، زکات می‌دهند و امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند و این وصف مجموع است، نه فرد. تشکیل بیت‌المال، مانند جهاد، از شئون حکومت به شمار می‌رود (رجائی، ۱۳۸۱، ص ۱۸۷). زکات در قرآن نماد واجبات مالی دانسته شده است؛ چنان‌که نماز نماد واجبات عبادی است (طباطبائی، ۱۴۱۷، ج ۱۴، ص ۴۵۲).

کتب متعدد فقهی با عنوان «كتاب الزكات» تأليف شده‌اند که غالباً ابواب آن تابع مجموعه روایات نقل شده در کتب روایی هستند و وظایف افراد مسلمان را نسبت به زکات تبیین می‌کنند. در برخی موارد به وظایف حکومت در قبال زکات نیز پرداخته شده است که از آن جمله می‌توان به الزکاة في شريعة الإسلامية الغراء که تقریر درس فقه حضرت امام خمینی است و كتاب الزكاة از حسینعلی منتظری در بین شیعه اشاره نمود. اهل سنت با توجه به حضور در عرصه‌های حکومتی، بیش از شیعیان به طرح مباحث حکومت و زکات توجه داشته‌اند؛ از این میان کتاب الزکاة یوسف القرضاوی از علمای معاصر اهل سنت را می‌توان ذکر نمود. در حیطه آثار دانشگاهی، پایان‌نامه‌های متعددی در مورد زکات مانند سیر تحول احکام زکات در فقه اسلامی اثر مجید حسنی با رویکرد تاریخی، و اهمیت زکات در فقه امامیه و راه‌های احیای آن اثر سید علی‌لاجوردی بر محور فقه فردی تأليف شده و کمتر به جنبه حکومتی زکات و خصوصاً قانون زکات توجه شده است.

در خصوص قانون زکات ایران، تنها کتاب نهادهای مالی زکات در کشورهای اسلامی و جمهوری اسلامی ایران اثر مهدی اسماعیلی‌پور (۱۳۹۲)، منتشر شده است که بیش از پرداختن به نقايس و رفع عیب از قانون زکات، رویکرد مقایسه و تطبیق دارد.

محمد اسماعیلی‌پور (۱۳۸۴) در کتاب امکان‌سنجی اجرایی زکات در ایران، قوانین زکات چند کشور اسلامی را مورد مطالعه تطبیقی قرار داده است. سید خسیاء الدین کیا‌الحسینی با عنوان ملاحظات اجرایی در پیاده‌سازی مالیات‌های اسلامی، نسبت به تصویب قانون زکات و توجه نکردن به سایر مالیات‌های اسلامی مانند خمس،

متعرض شده و برخی مشکلات تقنینی و اجرایی مالیات‌های اسلامی را برشمرده است. با وجود این، تاکنون تحقیقی درباره قانون پیشنهادی زکات صورت نگرفته است.

همچنین رجایی و نعمتی (۱۳۹۷) در مقاله نقد قانون زکات و ارائه راهکارهای اصلاحی به تبیین اشکالات قانون زکات و تأکید بر جنبه الزامی و حکومتی پرداخته‌اند. پژوهش حاضر، تکمیل مقاله یادشده است که با مراجعه به منابع فقهی و روایی شیعه با روش استنباط نظریه اقتصاد اسلامی و رویکرد مالیه عمومی به زکات، نگارش یافته است. مزیت مقاله حاضر این است که افزون بر تبیین الزامات تشریع زکات، قانون پیشنهادی را در دوازده ماده به شکل ابداعی، همراه با مقایسه با قانون فعلی، ارائه می‌کند.

۲ الزامات قانون پیشنهادی زکات

وضع یک قانون جامع، کامل و متقن، الزاماتی دارد. قانون پیشنهادی جامع و متقن زکات، بایستی افزون بر توجه به قواعد فقه حکومتی و اصول حاکمیتی باب زکات، اصول مالیه عمومی و اهداف خاص مورد توجه در وضع زکات را نیز مورد توجه قرار دهد. در ادامه، الزامات یادشده با اختصار ذکر می‌گردد.

۲-۱. الزامات ناشی از اهداف تشریع زکات

شارع مقدس با وضع زکات، اهدافی را دنبال کرده است. این اهداف ممکن است فرهنگی اجتماعی، اقتصادی یا سیاسی امنیتی باشند. قانونی مطلوب است که حاصل وضع و اجرای آن، جامعه را در رسیدن به آن اهداف کم کند.

۲-۱-۱. اهداف فرهنگی اجتماعی

تقویت بنیان‌های اعتقادی (صدقه‌ای) (صدوق، ۱۴۱۳ق، ج ۲، ص ۱۱، ح ۱۵۸۸؛ مجلسی، ۹۳۰-۱۴۰۳ق، ج ۹، ص ۱۸، ش ۳۸؛ حر عاملی، ۱۴۱۲ق، ج ۹، ص ۱۲-۱۳، ح ۷؛ تطهیر، تزکیه (توبه: ۱۰۳) و ترویج ارزش‌های اخلاقی (طوسی، ۱۴۱۴ق، ص ۱۴؛ مجلسی، ۱۴۰۳ق، ج ۱۸؛ صدوق، ۹۳۱-۱۴۱۳ق، ج ۲، ص ۸، ح ۱۵۸۰؛ مسئولیت‌پذیری اجتماعی و استحکام پیوندهای خانوادگی و اجتماعی (صدوق، ۱۴۱۳ق، ج ۲، ص ۷، ح ۱۵۷۸؛ حر عاملی، ۱۴۱۲ق، ج ۹، ص ۱۲-۱۳، ح ۷ و ص ۲۴۵-۲۴۷، ح ۱ تا ۶).

۲-۱-۲. اهداف اقتصادی

تطهیر اموال: در آیه ۱۰۳ سوره مبارکه توبه آمده است: «لَيَسْمِيرُ إِلَّا مَوَالٌ أَنَّهَا صَدَقَهَا (به عنوان زکات) بَغْيَرَ تَبَوَّسِيلَةٍ آنَّهَا رَا پَاكِ سازی و پرورش دهی». عدهای از مفسران، تطهیر را به پاکی از گناه و تزکیه را به رشد و بالا بردن مقام تا درجه مخلصان گرفته‌اند؛ برخی تطهیر را پاک کردن از گناه و پاک شدن روح، و تزکیه را رشد مال تفسیر کرده‌اند؛ بعضی نیز تزکیه را مبالغه در تطهیر دانسته‌اند (رجایی، ۱۳۸۱، ص ۲۳۲)؛ عدهای دیگر از

صاحب نظران، تطهیر اموال را از اهداف زکات برشمرده‌اند (محقق حلی، ۱۴۰۷ق، ج ۲، ص ۴۸۵؛ موسوی عاملی، ۱۴۱۱ق، ج ۵، ص ۹؛ مجلسی، ۱۴۰۶ق، ج ۳، ص ۲۳)؛ فقرزادایی، توازن و کاهش مشکلات مالی جامعه: زکات انتقال درآمد از طبقات متوسط به بالا به طبقات محروم است. طبیعی است که این انتقال، بسته به میزان آن، سبب کاهش فقر و کم شدن شکاف طبقاتی خواهد شد (توبه: ۶۰؛ کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۱، ص ۵۴۱ تا ۵۴۳ ح ۴؛ حر عاملی، ۱۴۱۲ق، ج ۹، ص ۱۰، ح ۲)؛ رشد تولید و ترغیب به فعالیت اقتصادی و کسب حلال (صدقوق، ۱۴۱۳ق، ج ۲، ص ۳۰۷، ح ۷).

۱-۳. اهداف سیاسی امنیتی

توجه به جایگاه ویژه امامت در جامعه اسلامی (صدقوق، ۱۴۱۳ق، ج ۲، ص ۳۰۷، ح ۷ و ح ۱۶۰۵)؛ تأمین بودجه حکومت اسلامی (توبه: ۶۰؛ آیه شریفه، وظایف حکومت را برمی‌شمارد؛ برقراری امنیت (توبه: ۶۰؛ مصدقاق یقینی «فی سبیل الله»، جهاد است).

۲-۱. الزامات فقهی

زکات در فقه، میزان مشخصی از اموال اغњیاست (حر عاملی، ۱۴۱۲ق، ج ۹، ص ۱۰، ح ۲) که با شرایطی برای تحقق برخی اهداف و مصالح جامعه، مطابق اولویت‌هایی مشخص (طباطبائی، ۱۴۱۷ق، ج ۹، ص ۳۱۲؛ مکارم، ۱۳۸۷، ج ۸؛ ۴-۶ ح عاملی، ۱۴۱۲ق، ج ۹، ص ۲۴۵، ح ۱-۵) به صلاح دید و لی امر هزینه می‌گردد (حر عاملی، ۱۴۱۲ق، ج ۹، ص ۲۱۲، ح ۴). زکات بر دو قسم است: زکات مال و زکات فطره (صدقوق، ۱۴۱۸ق، ص ۲۰۳؛ مفید، ۱۴۱۳ق، ص ۲۴۷؛ موسوی، ۱۴۱۵ق، ص ۲۲۷ و ۲۲۸؛ طوسی، ۱۴۱۴ق، ص ۱۲۹؛ بحرانی، ۱۴۰۵ق، ج ۱۲، ص ۲۵۷)؛ و هر یک، واجب یا مستحب است. مسائل فقهی باید در قانون مطلوب زکات ملاحظه شود؛ از جمله:

۲-۲. اموال متعلق زکات

مشهور فقهای شیعه اموال متعلق زکات واجب را نه مورد می‌دانند (مفید، ۱۴۱۳ق، ص ۲۳۲؛ طوسی، ۱۳۷۵ق، ص ۷۶؛ طباطبائی بزدی، ۱۴۰۹ق، ج ۴، ص ۲۸؛ موسوی خمینی، ۱۴۲۵ق، ج ۲، ص ۱۳). برخی نیز اموال متعلق زکات را با نظر ولی امر قابل توسعه به موارد دیگری می‌دانند (جعفری، ۱۴۱۹ق، ص ۶۸-۷۰). قانون باید زکات موارد نه گانه را الزامی بداند و به قابلیت توسعه موارد توجه نماید. همچنین توجه به نظر فقهای اهل سنت، ضروری است.

۲-۳. شرایط وجوب

بلغ، عقل، حریت، مالکیت، تمكن از تصرف در مال و نصاب، از شرایط وجوب زکات است. همچنین زمان و جو布 پرداخت در هر قسم از اموال متعلق زکات، معین شده است (طوسی، ۱۴۰۷ق، ج ۲، ص ۴۰) به بعد؛ سبحانی،

قالب قرض به مستحق و سپس ابرای ذمہ او در زمان وجوب و محاسبہ قرض به عنوان زکات، مشروط به بقای استحقاق تا زمان وجوب (حر عاملی، ۱۴۱۲ق، ج ۹، ص ۲۹۹-۳۰۳).

پس از کسر هزینه‌های انجام‌شده، زکات باقی‌مانده مال پرداخت می‌شود (طباطبایی یزدی، ۱۴۰۹ق، ج ۲، ص ۲۹۳-۲۹۴؛ مسأله ۱۶؛ موسوی خمینی، ۱۴۲۵ق، ج ۲، ص ۴۳) هزینه حمل مال زکات بر عهده مالک است؛ مگر اینکه پرداخت کننده، به دستور فقیه آن را حمل نماید (کاشف الغطاء، ۱۴۲۲ق، ص ۳۷).

۲-۳. مصارف زکات

مصارف منصوص زکات عبارت است از: فقراء، مساکین، عاملین زکات، مؤلفة قلوبهم، بردگان، فرضمندان، «فی سبیل الله» و در راه‌ماندگان (توبه، ۶۰). عنوان «فی سبیل الله» مصاديق زیادی دارد؛ می‌توان آن را مصالح عمومی جامعه اسلامی دانست (نجفی، ۱۴۰۴ق، ج ۱۵، ص ۳۶۸؛ صدوق، ۱۴۱۳ق، ج ۲، ص ۱۹، ح ۱۶۰۲ و ص ۳۳۸، ح ۱۶۳۳) همدانی، ۱۴۱۶ق، ص ۱۰۱؛ موسوی خمینی، ۱۴۲۵ق، ج ۱، ص ۳۳۸).

موارد منع مصرف زکات عبارت‌اند از: افراد متمکن از درآمد؛ افرادی که هزینه سالانه خود را دارند؛ زکات غیرهاشمی برای هاشمی؛ بدھکاری ناشی از دیه در نزاع‌های طایفه‌ای (ناشی از جاهلیت و تعصب)؛ افراد بی مبالغ به اموال مردم؛ کفار؛ فرق منحرف و بدعت‌گذار؛ معارضین و افراد نافرمان از ولی امر؛ معارضین و مبارزه کنندگان با ولایت اهل‌بیت (مجلسی، ۱۴۰۳ق، ص ۵۷-۷۰)؛ افراد واجب النفقة شخص مؤدى (طوسی، ۱۴۲۶ق، ج ۶، ص ۳۳۵)؛ بدھکاری حاصل از اسراف و زیاده‌روی (حر عاملی، ۱۴۱۲ق، ج ۹، ص ۲۱۲، ح ۷)؛ اهل معصیت (حر عاملی، ح ۹۲۷)؛ بدھکاری حاصل از اسراف و زیاده‌روی (حر عاملی، ۱۴۲۲ق، ج ۱۲۲، ص ۹، ح ۹)؛ افراد غیربالغ و غیر عاقل (کاشف الغطاء، ۱۴۲۲ق، ج ۱۲۲، ص ۹، ح ۲۹۸).

۲-۴. ضمان

زکات، به عین اموال تعلق می‌گیرد (طوسی، ۱۳۸۷ق، ج ۱، ص ۲۰۱؛ عاملی، ۱۴۱۲ق، ص ۱۸۶؛ انصاری، ۱۴۱۴ق، ص ۱۹۸) و پرداخت آن، وجوب فوری دارد. مؤدى در صورت قصور و تقصیر در اخراج زکات، ضامن است (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۳، ص ۵۲۳، ح ۴؛ طوسی، ۱۴۰۷ق، ج ۲، ص ۱۷؛ نجفی، ۱۴۰۴ق، ج ۱۵، ص ۴۶)؛ اما در صورت عزل بدون افراط و تفريط، ضامن نخواهد بود (کلینی، ۱۴۰۷ق، ج ۳، ص ۵۵۳-۵۵۴). اگر مالک در تشخیص مستحق، ضوابط عقلائی را مراعات نماید، ضامن نیست؛ در غیر این صورت، ضامن خواهد بود (مفید، ۱۴۱۳ق، ص ۲۵۹؛ حلبي، ۱۴۰۳ق، ص ۱۷۳؛ سبحانی تبریزی، ۱۴۲۴ق، ج ۲، ص ۸۹-۹۰).

اصل بر عدم تکرار پرداخت زکات است، مگر در موارد زیر: پرداخت با فقدان شرایط وجوب؛ پرداخت قبل از زمان وجوب (طوسی، ۱۴۰۷ق، ج ۲، ص ۴۳؛ کیدری، ۱۴۱۶ق، ص ۱۱۷)؛ پرداخت صوری (طوسی، ۱۴۲۶ق، ج ۴).

ص^۹)؛ تلف در صورت انتقال خودسرانهٔ زکات از مکانی که در آن مستحق و وجود داشته (حسینی عاملی، ۱۴۱۹ق، ۱۱، ص ۳۷۷؛ نجفی، ۱۴۰۴ق، ج ۱۵، ص ۱۲۹؛ حسینی روحانی قمی، ۱۴۱۲ق، ج ۷، ص ۱۳۷)؛ و پرداخت اختیاری به حکومت جائز بدون ضرورت یا اضطرار (کاشف الغطاء، ۱۴۲۲ق، ج ۴، ص ۱۳۵؛ طباطبایی حائری، بی تا، ص ۳۱۳).

۲-۳. الزامات حکومتی بودن زکات

زکات، بخشی از بیت‌المال مسلمین و امری حکومتی است و برای توزیع عادلانهٔ درآمد و فراهم‌سازی انجام وظایف دولت، امری ضروری است. قانون باید به وظایف حاکمیت در این زمینه توجه داشته باشد.

۲-۳-۱. الزامات اخذ زکات

در صورت مطالبهٔ زکات توسط فقیه، پرداخت به وی واجب است. فقیه می‌تواند افراد را مجبور به پرداخت نماید (کاشف الغطاء، ۱۴۲۲ق، ج ۴، ص ۱۳۵). ولی امر می‌تواند از غیرمسلمانان ساکن سرزمین اسلامی به جای اخذ جزیه، زکات مضاعف بگیرد (حلی، ۱۴۱۵ق، ج ۹، ص ۳۲۸؛ منتظری، ۱۴۱۱ق، ج ۳، ص ۴۵۰).

حاکمیت در گرفتن زکات، نسبت به مؤدیان و عاملین، وظایفی مانند آگاه‌سازی مؤدیان، توجه به شرایط اقتصادی ایشان (عسر و حرج)، و پذیرش و رسیدگی به اعتراضات آنان را بر عهده دارد (ر.ک: نعمتی، ۱۳۹۶ص، ص ۲۶۴). عدم توسل به اجبار در اخذ زکات - مگر در مورد انکار اصل زکات (مانع الزکاة) یا در مورد ادعای خلاف واقع مبنی بر نبود زکات در اموال - از الزامات فقهی است. در موارد گوناگونی تصمیم‌گیری با ولی امر است؛ مانند تصمیم‌گیری دربارهٔ موارد استفاده از حیل شرعی برای فرار از زکات. همچنین اتخاذ تدبیر در زمینهٔ تسهیل پرداخت زکات، با نظر ولی امر است (نعمتی، ۱۳۹۶، ص ۱۵۲-۱۷۴).

۲-۳-۲. الزامات مربوط به عاملین

حکومت اسلامی موظف به تأمین مالی عاملین زکات می‌باشد. عاملین با ارائهٔ گزارش کار به مسئولین، باید آموزش‌های لازم را فرآیند. همچنین آگاهی عاملین از پیامد اقدامات صحیح و تخلفات، ضروری است.

حکومت اسلامی موظف به نظارت آشکار و مخفیانه بر عملکرد عاملین و بررسی گزارش‌ها و شکایات واصله دربارهٔ عاملین است. در همین راستا، پس از کنترل دارایی‌های عاملین، اموال غیرمشروع و ناشی از تخلف، مسترد و مخالف از سمت خود برکنار و تخلف او به عنوان سوءسابقه‌ای مؤثر ثبت خواهد شد. این امر، نافی مجازات‌های دیگر نیست (نعمتی، ۱۳۹۶، ص ۱۷۵-۱۸۱).

۲-۳-۳. الزامات توزیع زکات

مالکیت اموال زکات، ابتدائاً «جهت مستحق» است. تشخیص مصالح مستحقین قبل از ایصال زکات به آنها، به عهدهٔ ولی امر است؛ از جمله، ضرورت توزیع زکات بین همهٔ اصناف یا امکان پرداخت عین مال زکات یا قیمت آن به

مستحق، یا تبدیل عین زکوی به عین دیگر با اذن ولی امر می‌باشد. زکات پرداختی به مستحق نباید بیش از حد کفاف (هزینه یا ضروریات متعارف سالانه خود و افراد واجب النفقة اش) باشد؛ ولی در صورت پرداخت و کشف خلاف، ولی امر ضامن نیست.

اولویت‌ها در تقسیم زکات بین اصناف مستحق، عبارت‌اند از: اولویت اقتصادی و رفع فقر (طباطبائی، ۱۴۱۷ق، ج، ۹، ص ۱۲؛ حر عاملی، ۱۴۱۲ق، ج، ۹، ص ۱۰، ح ۲؛ کلینی، ۱۴۰۷ق، ج، ۱، ص ۵۴۱-۵۴۳ ح ۴)؛ اولویت مصرف در مکان اخذ زکات (کاشف الغطاء، ۱۴۲۲ق، ج، ۴، ص ۱۳۱)؛ اولویت‌های اجتماعی و فرهنگی، شامل اشار علماء، صلحاء، ارحام، همسایگان، دوستان، درجه فقر بالاتر و افراد دارای عزت نفس بیشتر (حر عاملی، ۱۴۱۲ق، ج، ۹، ص ۲۴۵ و ص ۲۶۲-۲۶۳)؛ و در نهایت، در صورت فقدان اولویت‌های مذکور، توزیع بین همه اصناف مستحق (کاشف الغطاء، ۱۴۲۲ق، ص ۱۲۸).

۳-۴. الزامات مربوط به اصول مالية عمومی

برنامه‌ریزی زکات باید مبتنی بر اصول عبادی بودن، عدالت و تکافل اجتماعی (قرضاوی، ۱۴۱۲ق، ج، ۲، ص ۱۹-۲۰؛ عنایة، ۱۴۱۴ق، ص ۴۵؛ مجلسی، ۱۴۰۸ق، ج، ۱۶، ص ۱۶۶)، کارآمدی فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، اعتماد و نظارت (نعمتی، ۱۳۹۶، ص ۱۸۷-۱۹۳) و مصلحت عمومی (ر.ک: نساع: ۵؛ اسراء: ۳۹؛ فرقان: ۶۷؛ نهج البلاغه، نامه ۲۵ و ۲۶) باشد.

برای ملاحظه این اصول، وجود نهاد مدیریتی و اجرایی در جمع آوری و مصرف زکات، ضروری است. علاوه بر این، الزامی نمودن پرداخت زکات و سایر مالیات‌های اسلامی و ارائه الگوی مالیاتی روزآمد، از ضروریات است.

۳. قانون پیشنهادی زکات

توجه به الزامات یاد شده به صورت جامع در قانون پیشنهادی، ضروری است. مناسب بود ابتدا جایگاه، ضرورت و تناظر ماده قانونی پیشنهادی با الزامات پیش‌گفته ارائه می‌شود، سپس ماده قانونی طرح می‌گردید؛ ولی برای اختصار، تنها به بیان ماده قانونی و مقایسه هر ماده با ماده متناظر با قانون فعلی بسته می‌شود. قانون پیشنهادی با توجه به نقش امامت (ولی فقیه در عصر غیبت) در زکات، در دوازده ماده زیر ارائه شده است:

۳-۱. ماده یک

«وازه‌های به کاررفته در این قانون، دارای تعاریف زیر می‌باشند:
 زکات: واجب مالی می‌باشد که شامل زکات مال و زکات فطره - اعم از واجب و مستحب - است و با اهداف و اولویت‌هایی با نظر ولی فقیه، هزینه می‌شود.
 اعیان زکوی: عین اموالی که حکم وحوب یا استحباب پرداخت زکات، به آن اموال تعلق گرفته است.

اهداف زکات: غرض شارع از وجوب زکات، که از طریق آیات، روایات یا حکم عقل بیان شده است.

نصاب: میزانی از مال که با رسیدن مال بدان میزان، زکات واجب می‌شود.

نرخ: نسبتی از مال دارای نصاب است که باید به عنوان زکات پرداخت شود.

اولویت: جنبه برتری و رجحانی که منجر به اختصاص یافتن زکات برای مصرفی می‌گردد.

عاملین: افرادی که برای جمع‌آوری و توزیع زکات مأموریت دارند.

عزل: کنار گذاشتن زکات و عدم تصرف در آن در شرایط عدم امکان پرداخت تا زمانی که موقعیت پرداخت فراهم شود.

مصطفار زکات: گروه‌هایی هستند که شارع مقدس هزینه نمودن زکات به نفع آنان را واجب نموده است.

صف: هر یک از عناوین مربوط به مستحقین زکات، یک صفت می‌باشد.

مؤلفة قلوبهم: کسانی هستند که به آنها جهت نزدیکی دل‌ها و جلب محبت و یاری‌شان، زکات داده می‌شود.

نهادهای همسو: نهادها، ادارات و سازمان‌هایی مانند سازمان اوقاف و امور خیریه، سازمان بهزیستی و بنیاد

برکت، که هدف از تشکیل و فعالیت آنها با اهداف زکات مطابقت دارد.»

۱-۱. تفاوت ماده پیشنهادی با ماده متناظر

ماده فوق، در قانون زکات فعلی ماده متناظری ندارد.

۲-۲. ماده دو

«در راستای عمل به آیة شریفه «**كُنْ مِنَ الْمُهْمَّةِ تُطَهَّرُهُمْ وَتُزَكَّيْهُمْ بِهَا**» و اقامه فريضه عبادي زکات، به منظور تمرکزبخشی، سياست‌گذاري و برنامه‌ريزی امور مربوط به زکات بر اساس اهداف عاليه زکات و وظایف حکومتی اسلام، مانند تطهیر و تزکیه، رفع مشکلات اجتماعی با محوریت فقر و تحقق عدالت اجتماعی، شورای زکات با اذن و تحت نظر ولی‌فقیه تشکیل می‌شود. اعضای شورای زکات عبارت‌اند از:

نماینده ولی‌فقیه در شورا (رئيس شورا)

رئيس کمیته امداد امام خمینی* (قائم‌مقام و دبیر شورا)

معاون برنامه و بودجه رئيس جمهور

وزیر کشور

وزیر جهاد کشاورزی

وزیر امور اقتصادی و دارالبي

وزیر تعامل، کار و رفاه اجتماعی

رئيس سازمان صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران

رئيس شورای سیاست‌گذاری ائمه جماعت سراسر کشور

رئیس سازمان تبلیغات اسلامی

یک نماینده از کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی با پیشنهاد کمیسیون و انتخاب مجلس به عنوان ناظر

رئیس سازمان اوقاف و امور خیریه

رئیس سازمان بهزیستی

که بر اساس اصل سوم و چهل و سوم قانون اساسی، تمامی اعضای شورا موظف به انجام اقدامات متناسب و لازم برای یاری و پیشبرد اهداف زکات در دستگاه‌های مربوطه، اعم از اجرایی، تقنیی و تبلیغی می‌باشند. شورا گزارش عملکرد سالانه خود را به همراه پیشنهادهای مربوط به سیاست‌های اخذ و مصرف زکات به ولی فقیه ارائه و برای اطلاع عموم، منتشر خواهد نمود.

تبصره ۱: دبیرخانه شورای زکات، در کمیته امداد امام خمینی* مستقر خواهد بود و مسئول جمع آوری و به مصرف رساندن زکات بر اساس سازوکار و سیاست‌گذاری مصوب شورای زکات است. دبیرخانه ملزم است در پایان هر سال، گزارش کار خود را به شورا ارائه نماید.

تبصره ۲: وظایف دبیرخانه و تقسیم وظایف اعضای شورا بر اساس آین‌نامه اجرایی این قانون، که ظرف مدت نه ماه از تصویب این قانون توسط شورا تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد، صورت خواهد گرفت؛ و تقسیم وظایف اعضای دبیرخانه، بر اساس دستورالعمل اجرایی صادره از سوی شورا خواهد بود.

تبصره ۳: در راستای اتقان در تصمیم‌گیری‌ها و سیاست‌گذاری‌ها بر حسب موارد، شورای زکات می‌تواند از نهادهای همسو مانند بنیاد برکت، بنیاد مسکن و... برای عضویت در شورا و شرکت در جلسات دعوت نماید».

۳-۲-۱. تفاوت ماده پیشنهادی با ماده یا مواد متناظر

این ماده، متناظر به ماده یک قانون فعلی است و تفاوت‌هایی با آن دارد. این تفاوت‌ها عبارت‌اند از:

۱. با استفاده از آیه شریفه و تصریح به فریضه بودن، به اصل عبادی بودن زکات توجه شده است؛

۲. توجه به مرکز نمودن قدرت اقتصادی و فرهنگی ناشی از زکات - که در قالب عبارت «تمرکزبخشی» آمده است - در قانون فعلی زکات وجود ندارد؛

۳. در قانون فعلی زکات به اهداف زکات توجه نشده است که در این ماده مورد توجه قرار گرفت؛

۴. در قانون فعلی، اذن ولی فقیه، اساس کار شورا قرار داده شده است؛ اما در ماده پیشنهادی علاوه بر اذن، شورا به طور مستمر تحت نظر رهبری قرار گرفت؛

۵. در ماده پیشنهادی، رؤسای دو نهاد همسو (سازمان اوقاف و امور خیریه و سازمان بهزیستی) در ترکیب اعضا شورا قرار گرفته‌اند. در تبصره سوم نیز اجازه به عضویت درآوردن سایر نهادهای همسو بر حسب موارد به شورای زکات داده شده است؛

۶. مبنای ایجاد مسئولیت برای اعضای شورا، در عبارت «بر اساس اصل سوم و چهل و سوم قانون اساسی» بیان شده است که با برگرداندن این وظیفه به قانون اساسی، مطالبه وظیفه از اعضای شورا، اعم از اجرایی، تقنیبی و فرهنگی توجیه می‌گردد؛ و از سویی، قانون زکات، قانونی ارگانیک و در راستای اجرای قانون اساسی معرفی می‌گردد؛ در حالی که در قانون فعلی، واکذاری وظیفه به اعضای شورا بر اساس اعمال ولایت مطلقه و کسب اذن از این مقام است؛

۷. ماده پیشنهادی تصریح می‌نماید که اعضای شورا «موظف به انجام اقدامات متناسب و لازم در جهت یاری و پیشبرد اهداف زکات» در حیطه اختیارات خود هستند؛

۸. شورای زکات «پیشنهادهای مربوط به سیاستهای اخذ و مصرف زکات» را همراه با گزارش سالانه به ولی فقیه تقدیم می‌کند؛

۹. تبصره ماده یک قانون زکات فعلی، دییرخانه زکات را به صورت مطلق مسئول جمع‌آوری و به مصرف رساندن زکات دانسته است؛ اما تبصره یک ماده پیشنهادی، قید «بر اساس سازوکار و سیاست‌گذاری مصوب شورای زکات» را بدان افزوده تا فعالیت دییرخانه تحت تأثیر اراده و سلایق اشخاص قرار نگیرد؛

۱۰. سازوکار ارائه بودجه پیشنهادی شورا به دولت در قانون فعلی بیان نشده است؛ اما در ماده پیشنهادی، با عبارت «از طریق معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور به دولت ارائه و...»، تبیین گردید؛

۱۱. بحث آینه‌نامه اجرایی، در قانون فعلی در ماده هفت به صورت مستقل ذکر شده؛ ولی در ماده پیشنهادی در قالب تبصره دوم آمده است؛

۱۲. در قانون فعلی، اقدامات شورا و دییرخانه و تقسیم وظایف اعضای آنها، به عهده آینه‌نامه اجرایی است؛ اما در ماده پیشنهادی، تقسیم وظایف اعضای دییرخانه «بر اساس دستورالعمل اجرایی صادره از سوی شورا» می‌باشد. در این صورت، انجام تغییر در وظایف اعضای دییرخانه به عنوان نهادی اجرایی که با مشکلات متعددی درگیر است، بر اساس اصل سهولت، تسهیل می‌گردد؛

۱۳. عنوان «معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور» به دلیل تبدیل شدن این معاونت به دو معاونت برنامه و بودجه و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس‌جمهور، در طرح پیشنهادی تغییر و از عنوان معاونت برنامه و بودجه استفاده شد.

۳-۳. ماده سه

«شورای زکات دارای شخصیت حقوقی مستقل است و علاوه بر تعیین سازوکارها و سیاست‌های جمع‌آوری و مصرف زکات به صورت متمرکر، موظف است اولویت‌هایی را که در اخذ و مصرف زکات وجود دارد، تصویب و به دییرخانه زکات اعلام نماید. شورا موظف است در تنظیم راهکارها و سیاست‌ها، عبادی بودن، عدالت اجتماعی و مصالح عمومی جامعه را بر مبنای نظر ولی فقیه مراعات نماید و پیگیر اجرای سیاست‌ها و سازوکارهای مصوب، توسط دییرخانه زکات باشد.

تبصره ۱: با توجه به اذن ولی فقیه، شورا می‌تواند به دیرخانه زکات اجازه دهد بخشی از درآمد زکات را به آموزش و مهارت‌افزایی برای توانمندسازی و اشتغال فقرا اختصاص دهد. فعالیت‌های دستگاه‌هایی که به منظور تحقق اهداف زکات با استفاده از بودجه زکات انجام می‌شود، با کسب نظر ولی فقیه، از معافیت مالیاتی برخوردار خواهد بود.

تبصره ۲: نهادها و سازمان‌های همسو در تحقق اهداف زکات، مانند سازمان اوقاف و امور خیریه و سازمان بهزیستی، موظفاند علاوه بر در اختیار قرار دادن اطلاعات و تجارت، در صورت استفاده از بودجه زکات در طرح‌های اجرایی خود، از سیاست‌گذاری شورای زکات تعیت نمایند.

۳-۱. تفاوت ماده پیشنهادی با ماده یا مواد متناظر

موارد افتراق ماده یا مواد قانون فعلی زکات که متناظر با ماده پیشنهادی جدید است، عبارت‌اند از:

۱. قانون فعلی زکات به شخصیت حقوقی شورای زکات اشاره نکرده؛ که در ماده پیشنهادی، با عبارت «دارای شخصیت حقوقی مستقل است»، بدان تصریح شده است؛
۲. در تبیین وظایف شورای زکات، قانون فعلی توجیهی به اصل تسهیل و صرفه‌جویی نداشته؛ اما ماده پیشنهادی با عبارت «تسهیل در امور و صرفه‌جویی در هزینه‌ها را مد نظر قرار دهد»، به این اصول توجه نموده است؛
۳. ماده سوم قانون فعلی به صورت مطلق مقرر داشته است: «هرگونه اقدام در مورد زکات، از قبیل جمع آوری و اولویت‌های مصرف آن، مطابق نظر ولی فقیه و با اذن ایشان انجام می‌گیرد» و سازوکاری برای تعیین این اولویت‌ها مشخص نشده است؛ در حالی که در ماده پیشنهادی، اولویت‌ها با پیشنهاد شورا به تصویب ولی فقیه می‌رسد؛
۴. شورا ملزم به رعایت عبادی بودن، عدالت اجتماعی و مصالح عمومی جامعه در سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی شده است؛

۵. در قانون فعلی، نهادی برای پیگیری اجرای سیاست‌ها و سازوکارهای تعیین شده توسط دیرخانه مشخص نشده؛ ولی در ماده پیشنهادی، خود شورا موظف به این امر شده است.

۶. قانون فعلی در مورد تخصیص بخشی از زکات به آموزش و مهارت‌افزایی برای توانمندسازی و اشتغال فقرا ساكت است.

۷. از تکلیف نهادها و سازمان‌های همسو با شورای زکات به همکاری با این شورا، در قانون فعلی ذکری به میان نیامده است. در ماده پیشنهادی، این نهاد و سازمان‌ها «موظفاند علاوه بر در اختیار قرار دادن اطلاعات و تجارت، در طرح‌هایی که از بودجه زکات استفاده می‌شود، از سیاست‌گذاری شورای زکات تعیت نمایند».

۳-۴. ماده چهار

«با موافقت شورای مرکزی زکات، شوراهای زکات در استان، شهرستان و بخش به شرح ذیل تعیین می‌گردند و مسئولیت تطبیق سیاست‌گذاری‌های کلی انجام شده توسط شورای مرکزی را با شرایط مناطق استقرار به عهده خواهند داشت:

۱. شورای استان عبارت‌اند از امام جمعه مرکز استان به عنوان رئیس شورا، مدیر کل کمیته امداد امام خمینی^{*} استان به عنوان دبیر، استاندار، مدیران کل جهاد کشاورزی، امور اقتصادی و دارایی، بهزیستی، مدیر صداوسیما، رئیس سازمان تبلیغات اسلامی، رئیس سازمان اوقاف و امور خیریه، رئیس سازمان بهزیستی.
۲. شورای شهرستان عبارت‌اند از امام جمعه به عنوان رئیس، رئیس شاخه کمیته امداد امام خمینی^{*} به عنوان دبیر، فرماندار، رئیس اداره بهزیستی، مدیر جهاد کشاورزی، رئیس اداره امور مالیاتی، رئیس سازمان تبلیغات اسلامی، رئیس سازمان اوقاف و امور خیریه، رئیس سازمان بهزیستی و سه نفر معتمد محلی.
۳. شورای بخش عبارت‌اند از امام جمعه به عنوان رئیس، رئیس شاخه کمیته امداد امام خمینی^{*} به عنوان دبیر، و از هر دهستان تابع بخش، یک نفر معتمد محلی به انتخاب امام جمعه.

تبصره: شورای مرکزی زکات موظف به برنامه‌ریزی جهت ایجاد وحدت رویه، نظارت و مشارکت مؤثر استانداران، فرمانداران، بخشداران، شوراهای اسلامی شهر و روستا و ائمه جمعه و جماعات سراسر کشور در اجرای این قانون است».

۴-۱. تفاوت ماده پیشنهادی با ماده یا مواد متناظر

ماده ۵ قانون زکات فعلی، متناظر با ماده پیشنهادی فوق است. ماده چهار پیشنهادی، در ترکیب اعضای شورای مرکزی زکات (مندرج در ماده یک قانون فعلی)، تغییراتی را انجام داده است. در ماده پیشنهادی، رئیس سازمان اوقاف و امور خیریه به اعضای شورای زکات استان و شهرستان افزوده شده است تا هماهنگی بهتری در برنامه‌ریزی زکات انجام شود. بدین منظور، در استان‌هایی که بنیاد برکت به طور فعال عمل می‌کند، حضور نماینده بنیاد برکت نیز در این شورا امکان دارد.

در مورد شورای زکات شهرستان، از آنچاکه مؤذیان باید به شورا اعتماد داشته باشند و بتوانند مشکلات خود را علاوه بر انتقال از طریق دبیرخانه، به صورت مستقیم نیز به اطلاع شورا برسانند، سه نفر معتمد محلی پیش‌بینی شده است. شورای بخش نیز که در قانون فعلی دارای دو معتمد محلی به انتخاب امام جمعه است، برای ایجاد توازن و توجه بیشتر به مناطق مختلف روستایی، از هر دهستان یک نفر معتمد محلی را به عضویت شورا در آورده است. تبصره این ماده، «ایجاد وحدت رویه» بین شوراهای را متذکر شده است.

۵. ماده پنجم

«اطلاع رسانی تفصیلی از امور مربوط به زکات، اعم از اهداف، برنامه‌ریزی‌ها، شرایط، نصاب و مانند آن، هرچند در این قانون آمده باشد، توسط دبیرخانه و با همکاری دستگاه‌های دارای مسئولیت تبلیغی که مدیران آن عضو شورا هستند، خواهد بود.

تبصره ۱: در کلیه اقدامات مربوط به امر زکات، نظر ولی فقیه مراجعات می‌شود، مگر در مورد تبصره ماده (۸) و موارد مشابه که طبق نظر دیگر مراجع فقهی، اموال جدیدی مشمول زکات شوند.

تبصره ۲: معیار در تحقیق شرایط و تعلق زکات، اظهار مؤدی است، مگر در موارد ظهور خلاف.».

۳-۵-۱. تفاوت ماده پیشنهادی با ماده یا مواد متناظر

ماده پیشنهادی، در قانون فعلی ماده متناظری ندارد.

۳-۶. ماده ششم

«شورای زکات موظف است در سیاست‌گذاری برای زکات، موارد زیر را ملاحظه نماید:
حفظ کرامت و رضایتمندی مؤدیان؛

تأدیة حقوق مستحقین و حفظ کرامت آنان؛

توجه به شرایط اقتصادی مؤدی (بهویژه عسر و حرج) و تسهیل پرداخت بر اساس آن؛
پذیرش و رسیدگی به اعتراضات مؤدیان و مستحقین؛

تبصره ۱: شورای زکات موظف است نسبت به موارد زیر با رعایت اصل ۷۴ قانون اساسی اقدام نماید:

تهیه و تنظیم مقررات پیشنهادی جهت تشویق و تثبیه مؤدیان و عاملین زکات با مشورت وزارت امور اقتصادی و دارایی؛

تهیه و تنظیم مقررات پیشنهادی تشکیل هیئت حل اختلافات زکات برای رسیدگی به دعاوی و اختلافات پیرامون عملکرد دیپرخانه زکات با عاملین و مؤدیان؛

تهیه و تنظیم مقررات پیشنهادی نظارت بر رفتار و اموال عاملین زکات.

تبصره ۲: شورای زکات موظف است دستورالعمل آموزش و به کارگیری عاملین را تهیه و به دیپرخانه زکات ابلاغ نماید.».

۳-۶-۱. تفاوت ماده پیشنهادی با ماده یا مواد متناظر

در قانون زکات فعلی، ماده‌ای متناظر با ماده پیشنهادی و تبصره دوم آن وجود ندارد. ماده ششم قانون فعلی، سیاست‌های تبلیغی و تشویقی در جهت ترغیب مردم به ادائی زکات را به آئین نامه اجرایی موكول کرده است. با وجود این، در ماده چهار و تبصره یک آن، اقدامی تشویقی (در قالب اختصاص معادل بودجه جمع‌آوری شده زکات به علاوه ده درصد توسط دولت به منطقه جمع‌آوری زکات) گنجانده شده است. این امر، با تفویض سیاست‌گذاری تشویقی به شورای زکات منافات داشته و علاوه بر آن، تحمیل هزینه بر حکومت اسلامی است. در صورتی که زکات باید منبع درآمد بیت‌المال باشد، نه ایجاد هزینه.

۷-۳. ماده هفت

«شورای زکات موظف است تدبیر و سیاست‌های لازم را برای اخذ زکات از دارایی‌های زیر، اتخاذ کند:

(الف) دارایی‌های متعلق زکات ایرانیان مقیم سایر کشورها؛

(ب) دارایی‌های خارجی متعلق زکات، مربوط به ایرانیان مقیم کشور؛

(ج) دارایی‌های متعلق زکات غیر ایرانی‌های مقیم ایران.

تبصره: وزارت اقتصاد و دارایی مکلف است حداقل نه ماه پس از وضع این قانون، سازوکارهای دریافت زکات مشمول این ماده را تنظیم کند و به تصویب هیئت وزیران برساند».

۷-۴. تفاوت ماده پیشنهادی با ماده یا مواد متناظر

ماده پیشنهادی یاد شده، در قانون فعلی ماده متناظری ندارد.

۸-۳. ماده هشت

«موال متعلق زکات واجب عبارت‌اند از: غلات اربع (گندم، جو، خرما و کشمش)؛ انعام ثلاثة (شتر، گاو و گوسفند) و نقدهن (طلا و نقره). اگر ولی‌فقیه اموال دیگری را متعلق زکات واجب بداند، پرداخت زکات آن اموال، لازم خواهد بود.

تبصره: پرداخت زکات اموال برای مذاهب اسلامی، بر اساس نظر مشهور فقهای آن مذاهب خواهد بود. بدین منظور، مراجع فقهی این مذاهب که تحت پوشش هر یک از شوراهای استانی، شهرستان و یا بخش زکات هستند، موظف به تعیین منابع زکات و اعلام آن به شورای زکات خواهند بود. همچنین است در صورت تغییر (کاهش یا افزایش) منابع مذکور».

۸-۱. تفاوت ماده پیشنهادی با ماده یا مواد متناظر

قانون فعلی، ماده متناظری با این ماده ندارد.

۹-۳. ماده نه

«زکات به عین اموال تعلق می‌گیرد و پرداخت آن فوری است. بر اساس سیاست‌گذاری شورای زکات، دیرخانه امکان دریافت قیمت یا عین دیگری را به جای اعیان زکوی دارد. شورای زکات موظف است برای دریافت عین غلات و انعام ثلاثة به عنوان زکات، از طریق وزارت جهاد کشاورزی تدبیر لازم را اتخاذ نماید.

تبصره ۱: اصل بر عدم تکرار پرداخت زکات است، مگر در موارد زیر:

(الف) پرداخت با فقدان شرایط وجوب؛

(ب) پرداخت قبل از زمان وجوب؛

ج) پرداخت صوری زکات؛

د) کشف خلاف در تشخیص و پرداخت به مستحق توسط مؤذی بدون رعایت ضوابط عرفی و عقلایی.

تبصرة ۲: تلف زکات در صورت کوتاهی مؤذی در پرداخت زکات، موجب ضمان است. مؤذی در صورت عزل زکات و عدم قصور در پرداخت، ضامن نخواهد بود. همچنین، تلف زکات در صورت انتقال خودسرانه از محلی که در آن مستحق وجود داشته، موجب ضمان خواهد بود. تشخیص موارد مذکور در این ماده با رعایت تبصره ۲ ماده پنجم به عهده دیرخانه زکات است.».

۳-۱. تفاوت ماده پیشنهادی با ماده یا مواد متناظر

ماده پیشنهادی، در قانون فعلی ماده متناظری ندارد.

۴-۱۰. ماده ۵۵

«مصالح زکات عبارت است از: فقرا، مساکین، عاملین زکات، مؤلفه قلوبهم، برگان، قرضمندان، فی سبیل الله و در راه ماندگان. تطبیق عناوینی مانند «فی سبیل الله» بر مصادیق کونی، همچنین تشخیص مصالح این اصناف و کمیت و کیفیت پرداخت به هر صنف، توسط شورای زکات و با اذن و نظر ولی فقیه خواهد بود.

تبصرة ۱: موارد منع مصرف زکات عبارت اند از:

معارضین با فرامین ولی امر؛

معارضین و مبارزه کنندگان با ولایت اهل بیت[ؑ]؛

افراد واجب‌النفقة شخص مؤذی؛

پرداخت بیش از میزان کفاف و نیازهای متعارف سالانه شخص مستحق و افراد واجب‌النفقة او؛

زکات غیرهاشمی برای هاشمی؛

کفار (غیر از مؤلفه قلوبهم)؛

فرق منحرف و بدعت‌گذار؛

افرادی دارای درآمد مکفی و افراد واجب‌النفقة پرداخت کننده؛

تأدیه دیون حاصل از اسراف و زیاده‌روی؛

بدهکاری ناشی از دیه در نزاع‌های طائفه‌ای (ناشی از جاھلیت و تحصب)؛

افراد بی‌میالات به اموال مردم؛

اھل معصیت به صورت آشکار؛

خارج از اولویت‌های تعیینی و سیاست‌گذاری‌های انجام شده از سوی شورای زکات.

تبصره ۲: با تأیید ولی‌فقیه، رعایت اولویت‌های زیر در سیاست‌گذاری مصرف زکات، از سوی شورا الزامی است:
الف) اولویت اقتصادی (رفع فقر):

ب) اولویت جغرافیایی (مکان اخذ زکات):

ج) اولویت‌های اجتماعی و فرهنگی (مانند ارحام، همسایگان، دوستان، درجه بالاتر فقر، افراد با عزت نفس بیشتر؛ تعیین این اولویت‌ها با توجه به اذن ولی‌فقیه به عهده شورای زکات است و مصادیق این اولویت‌ها با تأیید دبیرخانه زکات خواهد بود.

تبصره ۳: اختیارات افراد در امر زکات ناشی از نمایندگی ولی‌فقیه یا عضویت در شورا یا دبیرخانه زکات، منافعی با رعایت سیاست‌گذاری انجام‌شده توسط شورای زکات ندارد و اعضا باید در آن چهارچوب اقدام نمایند».

۳-۱-۱. تفاوت ماده پیشنهادی با ماده یا مواد متناظر

ماده ۴ قانون فعلی زکات، بدون بیان مصارف، از عبارت «مصارف اهداف این قانون» استفاده کرده است. در تبصره دوم ماده سوم قانون فعلی زکات، به صورت کلی مقرر شده است: «هرگونه اقدام در مورد زکات، از قبیل جمع‌آوری و اولویت‌های مصرف آن، مطابق نظر ولی‌فقیه و با اذن ایشان انجام می‌گیرد». بر این اساس، شورا هیچ معیاری برای تعیین اولویت غیر از نظر رهبری نخواهد داشت؛ در حالی که اولویت‌های متعددی در فقه ذکر شده است. تبصره دوم ماده پیشنهادی، اولویت‌هایی را که در فقه بیان شده‌اند، در قالب چند بند ارائه نموده است و شورا می‌تواند با مدنظر قرار دادن مجموع این اولویت‌ها، برای مصرف زکات برنامه‌ریزی نماید. همچنین می‌تواند با تطبیق اولویت‌ها بر مسائل روز و تصویب ولی‌فقیه اقدام نماید.

۳-۱-۲. ماده یازده

«با مطالبه ولی‌فقیه، پرداخت زکات به دبیرخانه زکات الزامی خواهد شد. بدین منظور، دبیرخانه زکات موظف به ایجاد بانک جامع اطلاعات، مشتمل بر منابع، مؤدیان، مصارف و عاملین زکات و مشکلات اجرای قانون زکات است. دبیرخانه موظف است گزارش عملکرد و نیازهایی را که در مسیر جمع‌آوری و مصرف زکات با آن مواجه است، هر سه ماه به شورای زکات ارائه نماید.

تبصره ۱: جهت تسهیل پرداخت زکات، بر اساس بند «۳» ماده هفت به درخواست مؤبدی و با تأیید معتمدین محلی زکات و تشخیص دبیرخانه، مؤدیان ناتوان از پرداخت، متناسب با مورد، امکان استفاده از تقسیط یا سایر تدبیر تسهیل پرداخت زکات را خواهند داشت. منظور از ناتوانی آن است که پرداخت یک باره، مانع اداره امور زندگی مؤبدی به صورت متعارف باشد.

تبصرهٔ ۲: به منظور جلب اعتماد عمومی و شفافسازی امور، اطلاعاتِ اقدامات اجرایی و گزارش هزینه کرد زکات باید در دسترس عموم قرار گیرد. در این راستا، دبیرخانهٔ زکات موظف است به مؤذیان هر محل اجازه دهد از طرح‌های عمرانی در حال اجرای زکات در آن محل بازدید نمایند.

تبصرهٔ ۳: دبیرخانهٔ زکات موظف است بر اساس دستورالعمل شورای زکات، میزانی از زکات را در اختیار مؤذی قرار دهد تا مستقیماً در موارد استحقاق زکات به مصرف برساند».

۱۱-۱. تفاوت مادهٔ پیشنهادی با مادهٔ یا مواد متناظر

صدر مادهٔ پیشنهادی مبنی بر لزوم پرداخت زکات به ولی‌فقیه در صورت مطالبه، مورد تصریح قانون فعلی نیست؛ هرچند مادهٔ سوم قانون فعلی، هرگونه اقدام را مطابق نظر ولی‌فقیه دانسته است. تبصرهٔ ۲ مادهٔ چهارم قانون فعلی زکات، کمیتهٔ امداد امام خمینی^۱ را به ایجاد بانک اطلاعات ملی زکات برای ارائهٔ گزارش عملکرد به شورا و کمیسیون‌های اقتصادی و اجتماعی مجلس مکلف نموده است. ظاهر مادهٔ این است که ایجاد بانک اطلاعات ملی زکات، به منظور ارائهٔ این گزارش و صرفًا ناظر به زکوات جمع‌آوری شده و اقدامات رفع فقر و عمرانی و خدماتی انجام شده است. در مادهٔ پیشنهادی، بانک جامع اطلاعات منابع، مؤذیان، مصارف، عاملین زکات و مشکلات موجود در اجرای قانون پیش‌بینی شده است.

هر سه تبصرهٔ مادهٔ پیشنهادی، در قانون فعلی مورد توجه نبوده است.

۱۲-۱. مادهٔ دوازده

مادهٔ دوازدهم: «هزینه‌های ناشی از اجرای این قانون به عنوان «سهم عاملین»، از محل درآمدهای حاصل از جمع‌آوری زکات با رعایت مصلحت سایر مستحقین و تبصرهٔ یک مادهٔ دو تأمین خواهد شد».

۱۲-۲. تفاوت مادهٔ پیشنهادی با مادهٔ یا مواد متناظر

متن مادهٔ دوازدهم تقریباً در مادهٔ ششم قانون فعلی زکات وجود دارد. تنها تفاوت، مقید نمودن استفاده از درآمدهای حاصل از زکات به رعایت مصلحت سایر مستحقین، یعنی توجه به صرفه‌جویی در هزینه‌های است. از سویی، محدودیت «حداکثر تا ده درصد از درآمدهای زکات» که در قانون فعلی وجود دارد، در مادهٔ پیشنهادی حذف شده است و شورا می‌تواند با توجه به شرایط، میزانی کمتر یا بیشتر را هزینه نماید.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

زکات در فقه، میزان مشخصی از اموال اغنیاست که با شرایطی برای تحقق برخی اهداف و مصالح جامعه، مطابق اولویت‌هایی مشخص به صلاح‌دید ولی‌امر هزینه می‌گردد. پس از تشکیل حکومت

اسلامی در مدینه، قانون زکات با نزول آیه شریفه «خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطْهِرُهُمْ وَتُزَكِّيْهُمْ بِهَا» وضع شد. زکات و سایر انفاقات، توسط مأموران پیامبر اکرم ﷺ و امیر المؤمنین ع، جمع آوری می گردید. پس از آن، ائمه معصومین ع دستورالعمل هایی را در مورد دریافت و مصرف زکات ارائه نمودند. در دوران حضور، وکلا فرایض مالی را سازمان دهی می کردند و نیازمندان جامعه شیعه را تحت پوشش حمایتی خود قرار می دادند. در دوره غیبت صغیری، فرائض مالی زیر نظر امام ع در موارد لازم مصرف می شد. با گذشت زمان و احساس نیاز به تدبیر امور شیعیان، وجودهات و زکات به فقهاء و علماء ارجاع شد. در آبان ماه ۱۳۹۰ قانون زکات در هفت ماده به تصویب مجلس شورای اسلامی و تأیید شورای نگهبان رسید.

وضع یک قانون جامع، کامل و متنقн، الزاماتی دارد. قانون پیشنهادی جامع و متنقن زکات، باید افزون بر توجه به قواعد فقه حکومتی و اصول حاکمیتی باب زکات، اصول مالیه عمومی و اهداف خاص فرهنگی اجتماعی، اقتصادی یا سیاسی امنیتی مورد توجه شارع در وضع زکات را نیز مورد توجه قرار دهد. تقویت بنیان های اعتقادی، ترویج ارزش های اخلاقی، مسئولیت پذیری اجتماعی و استحکام پیوندهای خانوادگی و اجتماعی تطهیر اموال، فقرزدایی، توانی و کاهش مشکلات مالی جامعه و رشد تولید و ترغیب به فعالیت اقتصادی و کسب حلال، توجه به جایگاه ویژه امامت در جامعه اسلامی و تبعیت از او، تأمین بودجه حکومت اسلامی، و برقراری امنیت، اهداف تشريع زکات را تشکیل می دهند.

قانون باید زکات موارد نه گانه متعلق زکات واجب را الزامی بداند و به قابلیت توسعه موارد توجه نماید. همچنین توجه قانون به نظر فقهاء اهل سنت برای پیروان آن مذاهب، ضروری به نظر می رسد. برخی از الزامات قانون عبارت است از: توجه به شرایط عمومی و شرایط خاص وجوب زکات؛ زمان وجوب پرداخت؛ مصارف منصوص آن؛ و اینکه زکات به عین اموال تعلق می گیرد و پرداخت آن وجوب فوری دارد و در صورت قصور و تقصیر مؤدی در پرداخت، او ضامن است. افزون بر الزامات یاد شده، قانون باید به گونه ای تدوین شود که زکات در آن، بخشی از بیت المال مسلمین و امری حکومتی باشد و به وظایف حاکمیت در این زمینه توجه داشته باشد. ضمن اینکه در صورت مطالبه زکات توسط فقیه، پرداخت به وی واجب است. فقیه می تواند افراد را مجبور به پرداخت نماید و حاکمیت در گرفتن زکات، در مقابل مؤدیان و عاملین وظایفی بر عهده دارد.

با توجه به الزامات یاد شده، قانون پیشنهادی در دوازده ماده ارائه شده است. ماده اول به تعریف واژه ها پرداخته است. ماده های دوم، سوم، چهارم، پنجم و ششم با پیشنهاد تشکیل شورای (مرکزی و شوراهای استان، شهرستان و بخش) زکات زیر نظر ولی فقیه، معرفی اعضا و تعیین وظایف آن، سازمان زکات و وظایف آن را مورد توجه قرار داده است. ماده هفتم تکلیف خارجیان داخل کشور و ایرانیان مقیم خارج

درباره زکات را مشخص کرده است. ماده هشتم و نهم، اموال متعلق زکات و قلمرو آن را به نظر ولی فقیه زمان موكول کرده و زمان پرداخت را مشخص نموده است. ماده دهم، مصارف زکات را تعیین کرده و تشخیص مصالح و کمیت و کیفیت پرداخت را به شورای زکات با اذن ولی فقیه مربوط ساخته است. ماده یازدهم متمرکز بر ایجاد بانک جامع اطلاعات شده؛ و سرانجام ماده دوازدهم هزینه‌های اجرای قانون زکات را مشخص کرده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

منابع

- نهج البلاعه، ۱۴۱۴ق، تحقیق و تصحیح عزیزالله عطاردی، قم، مؤسسه نهج البلاعه.
- ابن کثیر، اسامیل، ۱۴۰۱ق، *تفسیر القرآن العظیم*، بیروت، دارالفکر المعاصر.
- اخلاقی، سیده معصومه و صفری فروشانی، نعمت‌الله، ۱۳۹۳ق، *حیات اقتصادی امامان شیعه از صلح امام حسن*، *تا آغاز غیبت کبری*، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- اخلاقی، محمدعلی، ۱۳۸۴ق، *شکل‌گیری سازمان روحانیت شیعه*، تهران، شیعه‌شناسی.
- اسماعیل‌پور، مهدی، ۱۳۹۲ق، *نهادهای مالی زکات در کشورهای اسلامی و جمهوری اسلامی ایران*، تهران، دانشگاه امام صادق.
- امین، محسن، ۱۴۰۳ق، *اعیان الشیعه*، بیروت، دارالتعارف.
- انصاری، مرتضی، ۱۴۱۴ق، *وسائل فقهیه*، قم، مجمع.
- بحرانی، یوسف بن احمد، ۱۴۰۵ق، *الحدائق الناشرة*، تحقیق و تصحیح محمدتقی ایروانی و سیدعبدالرزاقي
- مقدم، قم، انتشارات اسلامی.
- توسلی، محمداسماعیل، ۱۳۸۴ق، *مکان سنجی اجرای زکات در ایران*، تهران، ستاد اقامه نماز.
- جعفری، محمدتقی، ۱۴۱۹ق، *وسائل فقهی*، تهران، مؤسسه منشورات کرامت.
- حر عاملی، محمدين حسن، ۱۴۱۲ق، *وسائل الشیعه الی تحصیل مسائل الشریعه*، تحقیق عبدالرحیم ربانی شیرازی، چ هفتم، بیروت، دارالاحیاء لتراث العربی.
- حسینی روحانی، سیدصادق، ۱۴۱۲ق، *فقه الصادق*، چ سوم، قم، مدرسه امام صادق.
- حسینی عاملی، جوادبن محمد، ۱۴۱۹ق، *مفتاح الكرامة*، *شرح قواعد العلامه*، قم، انتشارات اسلامی.
- حلبی، نقی‌الدین بن نجم‌الدین، ۱۴۰۳ق، *الكافی فی الفقه*، اصفهان، کتابخانه عمومی امام امیرالمؤمنین.
- حلی، حسن بن یوسف، ۱۴۱۵ق، *ذکرۃ الفقهاء*، قم، مؤسسه آل‌البیت.
- رجائی، سیدمحمد‌کاظم و مهدی خطیبی، ۱۳۹۶ق، *روش استنباط نظریه اقتصادی از کتاب و سنت*، *معرفت اقتصاد اسلامی*، ش ۱۷، ۴۶-۲۹.
- رجائی، سیدمحمد‌کاظم و همکاران، ۱۳۸۱ق، *معجم موضوعی آیات اقتصادی قرآن*، قم، مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی.
- رجائی، سیدمحمد‌کاظم و نعمتی، میثم، ۱۳۹۷ق، *نقد و بررسی قانون زکات و ارائه راهکارهای اصلاحی*، قم، پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، *فصلنامه اقتصاد اسلامی*، ش ۷۰.
- سبحانی، جعفر، ۱۴۲۴ق، *الزکاة فی الشریعه الإسلامیة الغراء*، قم، مؤسسه امام صادق.
- صدقوق، محمدين علی، ۱۴۱۳ق، *من لا يحضره الفقيه*، چ دوم، قم، انتشارات اسلامی.
- ، ۱۴۱۸ق، *الهداية فی الأصول و الفروع (هداية المعلمین)*، تحقیق و تصحیح گروه پژوهش مؤسسه امام هادی، قم، مؤسسه امام هادی.
- طباطبائی، سیدمحمد‌حسین، ۱۴۱۷ق، *المیزان فی تفسیر القرآن*، چ پنجم، قم، انتشارات اسلامی.
- طباطبائی حائری، سیدمحمد‌مجاهد، بی‌تا، *کتاب المناہل*، قم، مؤسسه آل‌البیت.
- طباطبائی بیزدی، سیدمحمد‌کاظم، ۱۴۰۹ق، *العروة الوثقی فیما تعم به البیوی*، چ دوم، بیروت، مؤسسه الأعلمی للمطبوعات.
- طوسی، محمدين حسن، ۱۳۷۵ق، *الاقتصاد الہادی*، طریق الرشاد، تهران، کتابخانه جامع چهلستون.
- ، ۱۳۸۷ق، *المبسوط فی فقه الإمامیة*، چ سوم، تهران، مرتضوی.
- ، ۱۳۹۸ق، *کتاب الغیبة*، به کوشش شیخ آفایزرگ طهرانی، تهران، مکتبه النبیوی الحدیثة.
- ، ۱۴۰۷ق، *الخلاف*، تحقیق و تصحیح علی خراسانی و همکاران، قم، انتشارات اسلامی.

—، ۱۴۱۴ق، الأمازيق، قم، دار الثقافة.

—، ۱۴۲۶ق، تهذیب الاحکام، بیروت، مؤسسه الاعلمی للمطبوعات.

عاملی (شهید اول)، محمدبن مکی، ۱۴۱۲ق، البيان فی تفسیر القرآن، قم، مجتمع الذخائر الاسلامیة. علوی، حسن، ۱۳۷۶، شیعه و حکومت در عراق، ترجمة محمد بنی ابراهیمی، تهران، سازمان تبلیغات اسلامی. عنایه، غازی، ۱۴۱۴ق، موقع الزکاة من الضریبة فی الاقتصاد الاسلامی، بیروت، دار ابن حزم. قرائتی، محسن، ۱۳۸۸، تفسیر نور، تهران، مرکز فرهنگی درس های از قرآن.

قرضاوی، یوسف، ۱۴۱۲ق، فقه الزکاة، بیروت، مؤسسة الرسالة.

کاشف الغطاء عن مبہمات الشریعة الغراء، قم، دفتر تبلیغات اسلامی. کلینی، محمدبن یعقوب، ۱۴۰۷ق، الكافی، چ چهارم، تهران، دارالكتب الاسلامیة.

کیدری، قطب الدین محمد بن حسین، ۱۴۱۶ق، إصلاح الشیعیة بمصالح الشریعة، قم، مؤسسه امام صادق ^ع.

مجلسی، محمدباقر، ۱۴۰۳ق، بحار الأنوار، ج دوم، تصحیح سیدابراهیم میانجی و همکاران، بیروت، مؤسسه الوفاء. —، ۱۴۰۸ق، صراة العقول فی شرح اخبار آل الرسول، ج اول، تهران، دارالكتب الاسلامیة.

مجلسی، محمدتقی، ۱۴۰۶ق، روحۃ المتقین فی شرح من لا يحضره الفقيه، ج دوم، قم، مؤسسه فرهنگی اسلامی کوشانبور.

محرق حلی، جعفرین حسن، ۱۴۰۷ق، المعتبر فی شرح المختصر، قم، مؤسسه سیدالشہداء ^ع.

مفید، محمدبن نعمان، ۱۴۱۳ق، المقنعة، قم، کنگره جهانی هزار شیخ مفید.

مکارم، ناصر، ۱۳۸۷، تفسیر نمونه، ج سی و ششم، تهران، دارالكتب الاسلامیة.

منتظری، حسینعلی، ۱۴۱۱ق، دراسات فی ولایة الفقيه و فقه الدولة الاسلامیة، قم، دارالفکر.

—، ۱۴۰۴ق، کتاب الزکاة، قم، دفتر تبلیغات اسلامی.

—، ۱۴۲۵ق، تحیر الرؤسیلة، ترجمة علی اسلامی، ج بیست و یکم، قم، انتشارات اسلامی.

موسی عاملی، محمدبن علی، ۱۴۱۱ق، مدارک الاحکام فی شرح عبادات شرائع الاسلام، بیروت، مؤسسه آل البيت ^ع.

موسی (سیدمرتضی)، علی بن حسین، ۱۴۱۵ق، الاتصاـر فی انفرادات الإمامیة، تحقیق و تصحیح گروه پژوهش دفتر انتشارات اسلامی، قم، انتشارات اسلامی.

نجفی، محمدحسن، ۱۴۰۴ق، جواهر الكلام فی شرح شرائع الإسلام، ج هفتم، بیروت، دار إحياء التراث العربي.

نعمتی، میثم، ۱۳۹۶، برسی قانون زکات با رویکرد فقه حکومتی و مالیه عمومی در اسلام و پیشنهاد قانون مطلوب، پایان نامه دکتری، مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی ^ع.

همدانی، آقا رضا بن محمدهادی، ۱۴۱۶ق، مصباح الفقیه، قم، مؤسسه الجعفریة لإحياء التراث و مؤسسه النشر الاسلامی.